

Skrif Bjarna úr 6. bekk MR

Bjarni Benediktsson – Ritdómur – Skinfaxi – Ragnarrök – Menntaskólinn í Reykjavík

Ath. Bjarni skrifaði þessa grein aftan á Frumvarp fjárlaga frá 1922 sem er væntanlega frá Sveini föður hans. Þess vegna eru frumvörpin á meðal þessara skjala.)

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-1, Örk 4

ATHUGASEMDIR VIÐ FRUMVARP PETTA.

Við 2. gr.

Það varð ekki hjá því komist að láta launaviðbót pá'sem ákveðin er sendiherranum í Kaupmannahöfn með fjárlögnum fyrir 1923, ná einnig til ársins 1922.

Við 3. gr.

1-2. Kostnaður þessi var óumflýanlegur vegna nauðsynlegra breytinga á rafveitunni á Kleppi og Vífilsstöðum.

3. Utanfararstyrkur þessi var veittur samkvæmt tillögum fjárveitinganefndar neðri-deildar Alþingis til þess að þátttaka gæti orðið hjeðan á alþjóðaþingi hjúkrunarkvenna 1922.

4. Alþm. Sveinn Ólafsson hafði símað ráðuneytinu og beðið um að augnlæknir yrði sendur til Austfjarða, þar sem um 40 sjúklingar nauðsynlega þurru á augnlækni að halda. Værur sumir þeirra ekki ferðafærir, en aðrir fátækir, og gætu ekki greitt kostnað við ferð til Reykjavíkur. Þótti því ekkert undanfæri að senda augnlækni til Seyðisfjarðar.

5. Eins og influensan hefur hagað sjer síðustu árin, hefur þótt nauðsynlegt að setja sjerstar varnir gegn henni, þegar vart hefur orðið við hana.

Við 4. gr.

Fulltrúar frá sýslunefndunum í Dalasýslu og Snæfellsness- og Hnappadalssýslu snoru sjer til ráðuneytisins á síðastliðnu sumri og fóru þess á leit, að ríkissjóður hlypi að einhverju leyti undir bagga með nefndum sýslum, til þess að rjetta við fjarhag Breiðafjarðarbátsins "Svanur", sem er mjög bágborinn, skuldirnar talðar um 54000,00 kr., að frá-dregnu hugsanlegu verði bátsins. Ráðuneytið treysti sjer ekki til að gjöra annað í þessu máli, en að gefa loforð um að fara fram á það við Alþingi í væntanlegu frumvarpi til fjáralakalaga, að ríkissjóður greiddi einn þriðja hluta nefndrar upphæðar, eða 18000,00 kr.

Við 5. gr.

1. Endurbygging hins brunna í búðarhúss á Mælifelli hefur orðið mjög dýr, eða 30000 kr. + vátryggingarupphæð hins brunna húss, kr. 3116,66. En þetta hefur verið gjört í samráði við Alþingi.

2. Viðbótarstyrkur til húsbyggingar á Sandfelli, er veittur eftir tillögum neðri-deildar Alþingis.

3. Til undirkúnings bæjargerðar í Reykholti eru veittar á fjárlögum 1922 kr. 2500,00. Í stað þessa hefur verið á kveðið, í samráði við prestinn og húsameistara, að gera viðbæinn þar fyrir alt að 4000 kr., svo að orðið geti til nokkurrar frambúðar, og hafa til þessa þegar verið greiddar, auk hins veitta fjár 2500 kr., kr. 599,60.

4. Jarðvegurinn í hinum nýja kirkjugarði hefur reynst svo grunnur, að flytja hefur þurft mold í garðinn smátt og smátt.

5. Parsem fram hefur komið eindregin ósk frá Háskólanum um að raflýst yrðu herbergi þau er hann notar í Alþingishúsinu þótti eigi annað fært en að verða við þeirri beiðni.

6. Það hefur orðið nauðsynlegt að útbúa útihús Mentskólans til þess að hafa þar áhöld, sem notuð eru við kennslu í eðlisfræðiog til notkunar sem tilraunaskála.

7. Parsem allir skólar eru orðnir raflýstir, þótti eigi annað fært, en að hið sama væri gjört við Kennaraskólan, einnig af þeirri ástæðu að gasáhöld skólans væru úr sjer gengin.

8. Það hefur þótt óhjákvæmilegt að láta fara fram höfuðviðgerð á gagnfræðaskólahúsinu á Akureyri. Hefur, þegar þetta er ritað, verið greiddar til þess 52000 kr., en kostnaður mun verða als 59000 kr.

9. Eftir upplýsingum frá skólameistara var nauðsynlegt að lóð þessi væri keypt, til afnota fyrir nemendur, og samkvæmt eindregnum með mælum hans var því fjeð veitt.

10. Ljósaáhöld varð að kaupa til Stýrimannaskólans vegna þess, að rafveita var lögð í skólahúsið.

11. Það hefur lengi verið ráðgert að koma á raflýsingum á bændaskólanum á Hvanneyri. Þar eð nú fjell til á þessu ári, er afveita Reykjavíkur komst á, hreyfivjel m.m., sem ríkissjóður átti. Þótti ekki rjett að draga þetta lengur og var því ráðist í það á síðastliðnu hausti.

12. Ferðastyrkur forstöðukonu Daufdumbraskólans var notaður á árinu 1922. og útborgaður. Æn þessi upphæð er annars veitt fyrir 1923, en verður auðvitað þá ekki notuð.

Við 6. gr.

1-4. Þetta eru alt ferðastyrkir, sem rjett hefur þótt að veita.

5. Með því búast mátti við, að forngripir þessir, sem eru all merkir, færðu forgörðum, eða yrðu sendir burt úr landinu, þótti tjett að veita fje til að kaupa þá.

6. Þar sem framsögumaður fjárlaganna í neðri-deild, á Alþingi 1922 taldi sjálfsagt, að tónskáldinu Sveinbj. Sveinbjörnsson hefði verið veittur sami styrkur fyrir 1922, ef fjáraukalög hefðu verið samþykkt fyrir það ár, og honum var veittur á fjárlögum fyrir 1923, þótti stjórnarráðinu rjett að veita honum styrk fyrir 1922, þegar þess var farið á leit og tónskáldið fluttist hingað á því ári.

7. Guðbrandur Jónsson rithöfundur sótti um til ráðuneytisins á síðastliðnu hausti 3500 kr. styrk úr ríkissjóði til þess að gefa út bækling á þýsku um Island og aðallega íslenskar afurðir. 10 Alþingismenn höfðu gefið skrifleg meðmæli til styrkveitingarinnar. Þar eð ráðuneytið verður að telja, að slíkur bæklingur geti örðið til töluverðs gagns, aðallega fyrir sölu íslenskra afurða í þýskumelandi löndum, veitti það loforð um að leita fjárveitingar í þessu skyni í frumvarpi til fjáraukalaga.

8. Verslunarráð Íslands ákvað í fyrra að koma á fót frjettastofnun fyrir kaupsýslu- og útgerðarmenn, sem jafnframt yrði almennur samkomu staður fyrir þá. Beiddist það styrktar úr ríkissjóði til þessarar stofnunar og þótti sjálfsagt að verða við þessari beiðni og veita þenna styrk.

9. Iðnfræðifjelag Íslands fór fram á að ríkis-sjóður veitti styrk töl verlaunaritgerðar um iðnfræðileg efni, og þótti ekki ástæða til að synja um þenna litla styrk.

Við 7. gr.

1. Búnaðarfjelag Íslands hefur vakið athygli á því, að prestsetrið Mosfell, sem verður laust til ábúðar á næsta vori, sje einkar vel fallið til þess að mynda þar nýbýli, því auk afar mikils beitilands, eigi jörðin í hinum svo nefndu "Viðrum" alt að 150 ha. svæði, sem sje ágætlega fallið til túnræktar. Mælti Búnaðarfjelagið með því, að byrjað væri að undirbúa þetta svæði til not-kunar með hinum svonefndu "Fúfnabana", og þótti því rjett í þessu skyni að veita þessa upphæð gegn því, að Búnaðarfjelagið veitti jafnháa upphæð til verksins og sái um framkvæmd á því.

2. Í byrjun ársins 1922 var enn ófullgerður efsti káli aðfærsluskurðarins um 600 metrar, enn fremur að ganga frá skurðmynni og setja upp nokkrar timburstíflur. Í þessum kafla skurðarins var hraunklöpp í botni, sem alla varð að spreggja. Var það mjög sein unnið og dýrt verk, en er nú lokið að heita má, svo unt verður að ná áveituvatni á Skeiðin í fyrsta sinn á næstkomandi vori.

Pá er byrjað var á framkvæmdum áveitufyrirtækis þessa, var heitið fjórðungsstyrk úr ríkissjóði. Verkið var unnið mest á verstu dýrtíðar árunum og hefur farið mjög fram úr áætlun þeirri, sem gerð var 1916. Mun kostn-aðurinn væntanlega verða um 400 búsund krónur, en Alþingi og landsstjórn hefur undanfarin ár talið skyld að styrkja ræktunarfyritæki þetta þar til það væri fullgert.

3. Fjárveiting nægði ekki, og þótti því sjálfsagt að veita nauðsynlega viðbót, sem stómu skilyrðum og fjár-veiting.

4. Einar Benediktsson fyrverandi síslumaður hafði boðið atvinnumálaráðherra Pjetri heitnum Jónssyni kaup á uppdráttum og lýsingum af helstu mómyrum hjer í landi, sem breskt fjalag hafði látið gera. Það er upplýst, að Einari hafði verið gefið vilyrði fyrir kaupunum, og þótti því rjett að kaupa uppdrættina og lýsingarnar, enda er hvor-tveggja vel úr garði gert, og það getur komið sjer vel seinna, að þeit sjeu á takteinum í stjórnarráðinu. Kaup þessi voru borin undir fjárveitinganefnd neðri-deildar á síðasta Alþingi, og var hún ekki mótfallin þeim, ef val-yrði um þau lægi fyrir.

5. Þetta er samskonar kostnaður vegð skrifstofu húsameistara og áður hefur verið veittur.

6. Þetta er viðbót við laun sendimannsins á Spáni 1922, útborgað af sendiherraskrifstofunni í Kaupmannahöfn.

Ég hefi ideit at nér at vitaðum söldumur um grein, en Þjóris gottumundur
birti eigi alls fyrir lengu i Skinsfata og kann nefnast "Ragnarök".
Þá með
þessi vísst ét nér allt rétt, mál dægat, en frágangur eigi svo góður
sem skýldi. Ég nærmri eigi at fáva frekav ít þessi at miði hér, því at nér
væntat, sem fass leomi miklu frekav ít íslenskan kennara ekóku,
en vistdótturinn Frants Jarmann av. Nér hefur at tilat svo, sem stórf vistdóttur
var alts annan en at ræða um stafirtrúningu og kommunartrúningu seta
tölfumáttleg bragði, heldur hefi eg þánum litat svo að hér ófari vir
einnangis at ræða um hraðanir þar og hraðanir, en fram hafa komi
i grínum og hraðum hofundi, sem þá nobravar hraðanir i þeim, sem
stundum hefur fott helst til litat á bera. Af þessum óvísnum er þó
at vistdóttur nér hafa verið allmög misskildir og misvirkir of þeim,
er líkst hafa átt að mali. Þó vísu av því að eigi svo fari, at eg sé hev
at leverta undars vistókum þeim, en vistdóttur nér hafa hér litat. Ég hefi
og nærað heva rígríki spánum vistdótturinn, og hafa jafnvel flævi, en hegt var
at bíast við, talið vel undir þa, at segja ögn of sér öfögurinn þeim, en
þó eins og náða gjer felagið i fyrri, en það var ekki óskilegur söldumur
hópus skóla skólaus. En hæð um þa i þessum vistdóttur minnum,
mín og engi slóði vistókum og ómáði vestvamrlei, heldur mér
eg veta um hófuna sjálfrar greinavinnar, en þó er um þiginn
Vilfs manlífus, sem sagt um fritid og framtíð manna leggurinn.
Hofundur hefur málitt með því, at veta um hér a komandi
vísun Austurbanda gegn Norðurálfa mónum. Hlyggur henni ~~þó~~
~~þó~~, at hennar se mannarlangt at líta og grunna henni,
at þa munu vinda þar hörsvöngur um henni allan at síðus hefi
advíður komi fundit ítar. Henni hringi migð hugur mit at bundum þessum,
og telur henni alls nærsyni at hefta hörnumingar þessar, og vill henni
at fari at hyllest kenningar dr. Helga Þórhalls, um samstillingu,
þó hér hæfulegur og semir vilja holla fram. Vilja mér
eldri enni eina sinni gefa sér töm til at líta á þó
mál fyrir hófum lítið um. Þó að eru mér ófvis svo
blundadur, at hinn tiltegju vólu laukli um færstir ofir
og hafi vilið ekki eina sinni hringa mál. Þó en eg segi, ofir Þó
Benediktsson.

Hafa oft ometanlegt gagnið kennissunn, þeir stjórn og stjóri
héraðs tilfunningar, en i þróum manna hraust,
föðurlandsinsins. Þó fari sem er meira um vort, at hér
en mannsþjólegur hrausturvaldur, freistigðið innar og manni
hegnti gjer hófum þeir sipo hraustu þeim, sem af einhverjum
óvísnum, er þa liggjir til eingangar og eru yfirleitt sem meiri
háttar sett hraustum að vikindi. Mér seggi at stjórioldri sem
hryggalegur myndi dögum en að að. Þó en deili að hryggalegur
en en að að. Þó mér ekki vél flotavinni en að að

at boda upp fyrst tjan, sem of styrjóldum verður. Síðan ekki
jafnvel sva at at fóllar fylgjur se miði mið en áður. En þá
ekki hvæm nánagn, at vissu, meðum vel erranum" at vegja
þyr til "heimimur, & þá fóll fyrst fyrir allan þann fyllda, sem
hér verð uppt at lífa, ef blóðtökur verðu ekki ófyr hvarft.
Stytþendur munu at vissu sunni segja at, ef breyst,
verði samkvæmt kenningu minn myja tímu, ef vís
min líðum sameigin og samstilling hugans og annars.
Fyrst í þá munu allt blæsart. Þó þær er sameiginuleg
sweatir, þó hefur þó lengi verit viturbent, at hún er
ein leir sin fráleitasta heim ská, sem eru hefur komið,
enða lands kennar formalaðan stíð; vandræðum þegar
á þótt lava at að skriva minningu hinnar fögur
kerta. Nei, en þeir eru ekki leirir vir, þegar þeir eru
bínnat sýna glögglega vitfinningu sína, ið óllum
þeim málum er at veröldum i sínu og daglegu
þrifum sem sagt óllu því, sem vís náðar að bekkingu
hófum á, þa grípa þeir til þess, sem hvarfti þær
áður hafa minst bekkingu á, sem sagt um vilja
i líka annars stjórnar til þess at hjálpa ólækn og
samstilling hugans farsins. Fyrst ölli mið sunna at
íbíður annars stjórnna ferir fyrir og svo at veta
um hugar fyrir þínva. "Hvort vísun eða jafnvel líkindi
hófum veri til þess at ólla at íbíður fóður er at regja
svo stórn sem eingæddar verur byggð aðra hretti, at
ver getumthátt hamingju róva undir dælningum
þínva?" Og hwoð ^{Breytt} samstilling hugans farsins,
vita þeir fóður sjálfs, fessir haleifn og spækingabğu
munu, sem ver eru at vitna um fessi hófðasins.
Hófum ver jafnvel náður minstu líkindi, til þá
at ólla at annar lif si aftir þetta, en á því byggð
fessir munu, spæki sínu. "Hvort að sunnarvir eru, fóður
fótt sagt se, at hafi brenglaðar manneslegin þykkt
hafa endit varar ut til þess gildiðathuglegt í stórum
og borgfotum. Hvort ^{Hvora} þær munu viturbæjar fram
en at verð sunn daglega nága vitóku vid þessum

sig beinendur sinnar i sömu henni. En umálið miður með at halda
sér við þær stæðir og regdir, sem verð fjöldum og regna at feta oss af með
málið spírra, en þá líttur málið einhvern vegur seina ít.
Fjöldirnar eru sem urstaklinir vor. Þær hafa alveg eins og þeir
bóði sál og líkame. Þær hafa eining dæni og laugr tang kerfi.
Umvarandi kringr mannsins má þær telja fjöldum og hugsa
hans. Fjöldum, sem allir fylgjast tilja líjalpa, en allir líta náður
í. En umvarandi ~~meðalann~~ over seo mentarnar og hinum
meðal meira fjöld félagsins. Alveg eins og mið urstaklingarnir
verða at bándast samtókuum, til þess at halda uppi lögum og
rettum fyrir átta meira i hattum oft bæt. Líf sitt og eigin
fjöldum rínum og gairðileikum. Þetta frumástand líhet lengi og
hebt sunntunar en þá, þar sem innanlandstjórin er
óvinn seo "þing" ór hinn er far um bæt, at halda uppi
lögum og retti meðal fegnarna. En þessi löglegur fljóld
hefti einungis komist að upphaflega með flötum vandrögum
og ófriti. Þessatgra er þá ór ófritorunum er oft seo nærisgrif.
Enda er þá ekkilegt at seo sem urstaklinir gánni vilja
oft fóru lífi sinn sakir miðfus, rínum, þennig vilji
fjöldirnar fæt eining, og er þá fóss vert en eigi loots,
kvæð seo, sem fridovskurnarinn hefur at segga.
En dosemum eru hinn voldugast; og vitrosti, vart
at lokum gefi sterku i viðskiptum urstaklinganna,
þannig hefur eining seið tini, at ófriti verða svætili
þegar ein fífat et að margvar, samstæðar löggörðir, eru óvinnar
seo voldugr ~~durðar~~ at þær geta haldd uppi lögum
og retti með fjöldum, en blóð sít hellinga, seo sem ill
er óvinn; i hinum fullkomnum viljum. En þær sem
viljan fólkur fyrst at regndast ófri vetrar eftir þau at
mánuðum fyrst fæddist, þau með unum og viljum er henn
vegar at líti sinn alveg hinn rónnur fyrirbrugge. Þau er
elstu von, at eru þá í stand uppmánum at viti og
hun ráðandi spelsi geti alveg óvinn í vatni i viðskiptum
fjöldanna. En sú stand kemur, ef meiri hagna lígi
at hægti sinni frá þessum bætum at náum mánuðum,
at þeim miðfusum, sínar ver sinnar um aldrei fá meiri
bætum í eftirning er þá seo fánni því at gömla
miðfusa vorra á Mars, Venus, Útvarpum og hvar
þótt miðfus, bæst að minni þeira og samstíkju hugerfars
verð; þessi til þess at líjalpa óspeldur verður þá
oblaður til hinnum sínum; egest, tótt yngjar.

ni hvernig eru. Því þátt sé þá einnig brigt meðsögn, til þess at
gjir gefur veg regnskumar og förum „ut á þá höld braut“ at fárt
íbun Hunda stjórnunar éta stjórnunardeilda, éta hæð spær nín nefna
birtaðir nín fessarva nýjan frelsara mannligrisins. Eg lygg ein
at ver sér um nín og höfum atit verið á áður réttis led, til fess
menning. Þá lóðum þó ér getum líkiv, og ~~þó~~
~~lóðforsíða~~ ~~þó~~ ~~alhvergi~~ ~~eng~~ ~~all~~ ~~hugseini~~ ~~miðstöð~~ ~~at~~. Hafi eg
verlega drapit í þe fessa minna að ferð til þess at nái fullkomnum
in; Stein fóða, munu hafa, at vísu teknar hugrannum minnum um
fessi eftir fálega, en þó ósíðag held eg eum fast íst megrund því
og þá bitti ðó Stein fóða. Þekl eg in annars; Í sluttu miki skýra frá fessi,
hvern hitt eg lygg at stjóraldir minni fóð er standið til a fram og
tini er til heomins falla af sjálfs ræv níður. Sæð mun engum dígt
at vísun eru í vam og venn stærri mynd einstaklingins [og] sem
éit og leggir blátar ~~á~~ ~~í~~ mannum, fræsing emu óvin og leggir bláta
hvergi vísir, og þau; fálin metil annars ein óstíða, til þess at sigr að
mörkum meist vínðingu en leggir, seo sem munu sigr heildum mun
lotvinnan en maga éta fótum; og seo sem vísun hafa stakkat og
þrossast, seo fáll nín emu ótín öreggir vísir fyrir líf manna og sigrer
þat er at segja í þim vísigum þar sem þrossast er meist óvinn, þar
munu einnig vísun með tímum, fínast dantókum sín á milli, seo
engin hettu vísir ó stjórlendum. En seo sem vísingi reggið hefur
sígi komist á; hín um einstóku vísigum ^{áður} ~~áður~~ ~~blóðskellings~~
vernest á; á milli vísiganna á með borðtu og helet ekki fyr en
áttkvætt einstakt þírra hefur orðið seo völblugt at þess getur haldit
í þessum a hinum. A ferma hitt lygg at þrossast vísir og ósíðas
vísir verða en eigi með því at leggja ávar i bat og tengsta um
síði, sem enginn veit hvad er. Ís eg seo sigr fóðari at eru til
á næstu um mal fæta minna at sunni, en mun hinsvegin
á móti málstæð minnum vísir verið með vökkenum nökkrum.
en at vísja mann afir þingum.

Skript: b. bekk.

F R U M V A R P

T I L F J Á R A U K A L A G A F Y R I R Á R I Ó 1922.

(Lagt fyrir Albingi 1923)

1. gr.

Sem viðbót við gjöldin, sem talin eru í fjárlögnum fyrir árið 1922. veitast kr. 222,078,25 til útgjálda þeirra sem tilfærð eru hjér á eftir.

2. gr.

Sem viðbót við 10. gr. fjárlaganna (sendiherra, utanríkismál og ríkisráðskostnaður) veitast 12000,00 kr.
Launaviðbót sendiherra í Kaupmannahöfn. kr. 12000,00

Sem viðbót við 12. gr. fjárlaganna (læknaskipun ofl.) veitast kr. 7687,55

1. Til viðauka og breytinjar við rafveituna á Kleppssíðala...	kr. 1854,10
2. Kostnaður við raflagningu til Vifilsstaða	3149,50
3. Utanfárararstyrkur frá Bjarnhjeðinsson...	1000,00
4. Kostnaður við augnlækningaferðalag til Austfjarða.....	1382,05
5. Ýmisl. kostnaður við varnir gegn influenzu	301,90

Samtals kr. 7687,55

4. gr.

Sem viðbót við 13. gr. fjárlaganna (til samgöngumála) veitast kr. 18000,00.

Til Breiðafjarðarbátsins "Svanur"..... 18000,00

5. gr.

Sem viðbót við 14. gr. fjárlaganna (kirkju- og kenslumál) veitast kr. 122,094,42.

1. Kostnaður við húsbýggini á prestssetrinu Mælifelli.....	kr. 26883,34
2. Viðbótarstyrkur til húsbýggingsar á Sandfelli	2000,00
3. Til bæjargerðar í Reykholti.....	599,60
4. Til uppfyllingar á kirkjugárunum í Reykjavík.....	5308,15

Efl. kr. 34791,09

F1. kr. 34791,09

5. Til raflagnningar í Alþingishúsið (Háskólan)	2200,00
6. Til tilmáunaskóla Mennaskólans.....	1192,73
7. Til raflagnningar í Kennaraskólann...	3000,00
8. Höfuðviðgerð gagnfræðaskólahússins á Akureyri.....	59000,00
9. Andvirði fyrir 166, keypta í þarfir gagnfræðaskólans á Akureyri.....	4200,00
10. Rafljósaáhöld til Stýrimannaskólans.	707,60
11. Til rafljósastöðvar og raflagnningar á Hvanneyri.....	15500,00
12. Utanfararstyrkur forstöðukonu Dauf- dumbraskólans.....	1500,00

Samtals kr. 122,091,42

6. gr.

Sem viðbót við 15. gr. fjárlaganna (visindi,
bókmentir og listir) veitast kr. 18,450,00.

1. Til ferðar Einars H. Kvaran rithöfundar á alþjóðafund í Lausanne 1921.....	kr. 1500,00
2. Til ferðar Lárusar H. Bjarnasonar hæstarjettardómara, á fund norrænna lögfræðinga í Kristíaniu.....	1500,00
3. Til ferðar sendiherra Sveins Björns- sonar á sama fund.....	850,00
4. Til ferðar fornmenjavavarðar Matthiasar Pórðarsonar, á fornfræðingamót.....	1500,00
5. Til að kaupa forngripi frá amtmannsfrú M. Havsteen.....	3500,00
6. Til prf. Sveinbj. Sveinbjörnsson....	4000,00
7. Til Guðbrandar Jónssonar fyrir að gefa út bækling á þýsku um Ísland.....	3500,00
8. Til frjettastofu Verslunarráðs Íslands	2000,00
9. Til Iónfræðifjelags Íslands, til verð- launa fyrir ritgerð um iónfræðileg efni	100,00

Samtals kr. 18,450,00

7. gr.

Sem viðbót við 16. gr. fjárlaganna (verkleg fyrir-
tak) veitast kr. 43,849,28.

1. Til jarðabóta á Mosfelli.....	kr. 9000,00
2. Til Skeiðaáveitunnar.....	19000,00
3. Til brimbrjóts í Bolungarvík.....	8000,00
4. Til Einars Benediktssonar fyrir upp- drætti af mómyrúum.....	5000,00
5. Kostnaður við skrifstofu húsameistara	2549,28
6. Til Gunnars Egilson.....	300,00

Samtals kr. 43849,28

Ritdómar um Ragnars skrá Þjóðvarðar.

Eg hefi teknist á hender óf vita nökkrum um græin fessa, en hvert fyrir engi
íslensk lögur í Skinfatu. Ritnum fórra virðist dæ vel ritum, en þó eigi óf
svo líðlega, sem ósamilegt væri. Haf er samilegt, en frægengur eigi óf óf gott
þessi; eg eigi óf fára frekar ít i fessa salma, því óf mer virðist fáe nökkrar
frekar verla kennara og skóla óf líðbeina móttum um mæffar og
komurust virðing, en vistlóndanda Frantsíðanum av. Fórra óf hafa virði
at óf virst seo, sem fóss at: óf vera atlætur vorst ritdómarða óf
móttum um frægarið var og bingungar, af þessi nökkrar eru, sem
værur kennar grænum manna og kvennum. Hafði eg i upphafi óf hafa óf fórra
skóum minn óf virðandi hér i félögum, fótt heft til lítið hafi. óf
kenni hefti i grænum fessa ritdómarum, en fram, komuði eg því
óf mætt mændur kennara mer fólkur fyrir, en eg, að samti flæðum, hafi
alveg virð "komur ritdómar", en fóss vaddi i fessa stóru höfum
at mótt, og frægarið grænum ferra og kennu, en eg hefi dant. Svo fór
mætt eigi, sem mætt, og þó mægir kennar bethu manna félögum
hafa óf vissi óf mer fólkur sínar fyrir ritdómar þó, en eg hefi
ritat, en hinnum með hafa nökkrar mætt, en særði salar virðum sínar
virði Christjanus Guðlaugsson þann, en leggur sjálfum sig skáld, fylgjat
allmikilri a lofti og vel sé sér i bókmentum endu fótt fáum
óf mætt en sjálfum fera og skáldinum, hafi lásat óf grilla;
Innspilum ferra sem domnar i persum móttum, hafa látti sér
síða óf brjóta fundarreglu og almennum heftisins reglu gegn
mætt, þa er eg hefi látt upp doma minna a fundum. Hér er, óf vissi,
mætt stóru óf fessa óf vata, frækar um fessa efni, en eg vissi
þó eigi láta hja líða óf benda a lítilka mógnar mætt fesser hafa
haf i frumni virð hög og reglu heftisins og hve óf hafi ferra
haf óf vissi óf hafili, svísviðlegt og ósamilegt móttum, en fóss óf
reglu óf eiga óf telgjot; síðaða manna fólkur.

Um græin fóss, en eg annars óf hafi óf vitsa hér nökkrum um, en
þó fóss óf segga, óf binn, sem flettar óf mer grænar en með fóll
mætt vitsa, fórdamur óf að fylgjat og óf yfirlægji; en hafur henni veg
svo mætt fljóti hér i Frantsíðum óf seinni fórum, kenningar dr.
Helga Péturs og sín til skýjanna og leggur haf, óf fylgi
mætt dr. Helga kenningum mætt meðvir virðatt veda
gittum líðum. Hitt fyrsta óf óf, sem eg hefi þá ut a grænum óf
setja er fóttarum óf yfirlædnar. Því at eg ef at mægg sín til um, óf
þær sérlo fórdamalegar og mægir viltu holda. Hæf, sem hafur
bomis mætt a fessa skóum en fóttar. Óf hittir og óf yfirlædnar hafa gjort
ómetanlegt gagn i heimum, með því at óf yfirlægja og óf yfirlægja þó hægstu
fylgjum, en hævint i brjóstum manna, en þó er óf óf yfirlædnar
eg hægg miðum, óf mætt regðist til fessa óf telgja fóttar vett, en þó get
eg til vins og vins mætt óf óf óf, sem óf hævist óf hafar óf yfirlædt mægg
i persum tvo mætt. En hævint óf hafi eg sín mægt fra - hævum fórum,
en vore mætt persum óf óf: Napoleonstygjoldum. Óf mægt persum
en sigrar fóttar óf hævur óf hævur óf hævur til fyrvaldaðum með skart
grípi sínar og þó til fessa óf gefa þó fótt fótvaldaðum til fyrres, óf hævum fóss
en vare Napoleon óf óf, hævur til fessa óf hævur óf hævur óf hævur óf
svo til fessa óf hævur óf hævur óf hævur óf hævur óf hævur óf hævur óf
mætt fægur frægarið nái fóggur vende, fær hævum óf yfirlægja óf hævum óf
en óf mægja sínar óf hævur óf hævur óf hævur óf hævur óf hævur óf hævur óf

Stóðir kennar mónum ~~hárra regn~~ sem sagt er metr meira hag heilshverfum
og sjöls ein, þar kennar mónum at metr meira sonar minn en verslif.
þær kennar minn þat sem mikilvægt er oft óllur at signa, hevert þær
en minn og fess at holda fram í hring mánum sinnum, at a þá, hevert
þær eru einföldar glæsir, er fljótt þegar, er a holtumur er leornit. Þótt
eigi varin ummið en felta, þá er þat ómotmælanlegt, at skrifins of því eru
hér miðil, ót þær vega fullkomlega uppt a moti því en mikilvært meira
fullkomlegt, mikilvært handflani spiltist um stundarsakir. En svo
er ekki ót, sem sentalega tilgjutur at hafa á knif a þá, sem
er umma fram förum og umbótum. Þótt in en ein mið mikil
þekur en mikilvært ummið, ót at tilföftugt og gott, til fess at nýja
þingsem fift er orðið og fagurit i fjóð filaginu brott. Það fess, sem
í þess verða oft og einatt miklar soft i metrlegar, fram farir i
gurum verlelagum afnum. Þann regja ^{þá meðal} Læt at grjaldir sín nið orðum
þau óthálagar og skelfilegar, at fitt þær ef til vill befinn ihillskunn
setti sín ót, þá sé henni nið aðeig horfinn sakir hinnar gegndarkun
egsleggingar, er þær hafi i för með sín. Þa er felta nið vett. Enn
mikilvært líkindi, til fess at at grjaldir sín nið tilkóulaga egi leggi en
þær voru fgrir veim þessundum óva. Það hegg eg eigi. Eg
éit málða fari fram at eftir því sem stygjaldir voru hafa miðið, því hafi
en miðið aukint og batnað miðum, til fess at evata þat tjan, sem af þessum
hljóðum. Skýldi þat ekki einnig geta hraft mikilvært gagn, for með sín
fgrir fgrjóðirnar, at fó ót með mörku blöt öðru, það ekki vori
til annars en fess at nýrni óg til. A þuna vett geti eg heldið
þaðum at fela nýgg fæti at grjalla. En ill ferri bæt fælt, en um þat
þessi: eg fó eigi á sunni gráu og vel vera at eg fái mikilvært takifani, til
fess at drepa minn að mið fetta, ót en eg fer inn félagskappa þessum.
En setjum nið sást um rco, at stygjaldir gjiði meira ogagn heildar
gagn, berá a líð skýldi þa vera hægilegert til fess at ít verna þeim.
Hljóðundur heggur, til fess minn vegna best. Það ferð dr. Hljóð
hljóðundur heggur, til fess minn vegna best. Það ferð dr. Hljóð
þat um, sem sé sín, at leita til í búa annarra stjórnar, og gefa alt
dóttir mikilvært þess að valdi, en vænta óllum ólyggjum frá því boð.
Mikilvært meðfrið þess að hender framtíð vora, ef ors fgrir. Þær befur at
felið fgrir ót að hender framtíð vora, ef ors fgrir. Þær befur at
skýldi sín ót alt þat sem vör vitum um þa sé fess, at meður
minn, hefjileika matar at vinni i besta lagi, gefur ít bok um fætur, og
hann sé fess fullviss at vörur hafi a, ót vinn jafn hrofum, og
hafi vörur fessar ót, minnt a horti gresar, vörur hér a góð
menn minn. Þist skul eg allra manna vörur til fess at vefurigga
þess, at evona hinni þat at veva, en hevar enn þær sannanir en
menn geti a vist fullviss um fessi afni. Það ferð hefi eg hvenni
mikilvært, fætur að ekki nög at að hraði, sem framtíð mannains að
lyggjast a sé vel sagt og fællega og f til vill vitulega, en fætur að
framtíð hefjulstánum en undir hennin, vörur að veva vist a sannanir að
vefurigga og stærvergum, en eigi heila spena. Minnt a horti segi eg fess
fgrir ráðfari mig ót frekar en fæt fgrir hinni hrofum hæfjum ót óverfiskars og
vefurigga en, en leggja alla minn von; hender henna venna, sem eg vist að ekki h